

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.492/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Timsina István kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közfoglálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 5.K.700.196/2024/12. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 13.000 (tizenháromezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. február 1. és 2022. augusztus 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helység1 Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. Működési körzete település1, település2, település3, település4 településekre terjedt ki.

[2] A felperes a perbeli időszakban rendszeresen látott el – ellentételezés nélkül – a működési körzetén kívül járőri és egyéb szolgálati feladatokat (a TIK [a továbbiakban: TIK] általi küldéseket, átkísérést, kézbesítést, akciókban részvételt, objektumőri feladatokat, covid ellenőrzést). Az ezen feladatokra tekintettel megbízási díj iránt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset és a védírat

[3] A felperes a módosított keresetében – a perbeli időszak 18 hónapjára – 521.775 forint megbízási díj és annak 2021. november 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.), a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.), a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg arra hivatkozással, hogy jelentős többletfeladatot végzett.

[4] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 521.775 forint megbízási díj és annak 2021. november 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését – anyagi jogi szempontból – a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseire, a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdésére, a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésére, a KMB Szabályzat 21-22. és 26. pontjaira alapította. Érvelése szerint a munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti

beosztását, és a díjazásra való jogosultságát. A perbeli esetben a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett, működési körzetén kívül teljesítette, a körzeti megbízotti beosztása ellátása alól ugyanis – az alperes állításával szemben – nem mentesítették, ezért a többlétszolgálatért díjazásra jogosult. A következetes kúriai gyakorlat értelmében a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását. A felperest akkor illeti meg megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. A hangsúly tehát nem azon van, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezése szerinti beosztáshoz tartozónak minősül-e. A peres felek egyezően adták elő, hogy a felperes a keresetlevél mellékleteként csatolt táblázatban megjelölt hónapok (2021. február, április-szeptember, 2021. november, december, 2022. január, február, április) napjain ellátta a megbízási díjra jogosító többlettevékenységeket. Az alperes által mellékelte eligazító és beszámoló lapok pedig igazolják, hogy a felperes 2021 márciusában 5, 2022 márciusában és májusában 12-12, 2022 júniusában 14, 2022 júliusában 5, míg 2022 augusztusában 6 beosztási napon végzett többletmunkát. Rögzítette, hogy az alperes a TIK küldések iratait – azok nagy terjedelmére tekintettel – nem küldte meg, de ez nem eshet a felperes terhére. A különleges jogrendre mint a megbízási díjfizetési kötelezettség alóli mentesülés esetére való alperesi hivatkozást alaptalannak találta (Kúria Kf.VII.45.156/2021/4.). A követelésnek a rendvédelmi illetményalap 75%-ában meghatározott mértékét nem tekintette eltúlzottnak a jelentős többletmunkára, annak rendszerességére, a körzeti megbízotti feladatok háttérbe szorulására, a nagyobb megterhelésre, a feladatok különböző szaktudást igénylő sokrétűségére, valamint a jelenlegi ár- és értékviszonyokra figyelemmel. Értékelte e körben azt is, hogy a peresített igény a törvényi középértéknél (125 %) alacsonyabb, és a felperes a körzeti megbízottak számára kifejezetten tiltott tevékenységet (átkísérést) is ellátott.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg, mert a felperes – a peranyag részét képező kimutatások szerint – a működési körzetén kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat nem az eredeti kinevezése szerinti körzeti megbízotti feladatai mellett, hanem azok helyett látta el. Helytelen az a törvényszéki következtetés is, hogy a felperes jelentős számban végzett többlettevékenységet és a körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, ugyanis összesen 75 alkalommal, havi átlagban csupán 4,1 alkalommal – a havi szolgálat 1/3-ában – állapítható meg a körzeti megbízotti beosztás részének nem tekinthető szolgálatteljesítés. Mindez legfeljebb eseti, de nem rendszeres feladatellátásnak minősül, ami a megbízási díj megítélt összegét is eltúlzottá teszi. Hozzátette, a felperes olyan tevékenységeket végzett, amelyek egyébként a beosztásának részét képezik; az, hogy a működési körzetén kívül kellett ezeket ellátnia, megbízási díjra nem jogosítja. E körben utalt a Kúria Kfv.37.732/2020/5. számú ítéletében megfogalmazottakra. A felperest ezt meghaladóan olyan alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokkal bízták meg, amelyek esetében a többletfelelősség, többletterhelés követelménye nem állapítható meg. Hivatkozott a KMB Szabályzat 21. pont b) alpontjának és 22. pontjának a fokozott ellenőrzésre és a körzeti megbízottnak a rendészeti rendőrfőkapitány-helyettes írásos engedélyével a működési körzetéből történő

elvonhatóságára vonatkozó szabályaira; valamint arra, hogy ezen alkalmak eseti jellegűnek tekinthetők. A KMB Szabályzat 24. pontjára utalva kiemelte, hogy a járőri feladat a körzeti megbízott tevékenységébe tartozó olyan közterületi alaptevékenység, amely nem számít a kinevezéstől eltérő munkakörnek. Rámutatott továbbá, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i hatályú módosítása a körzeti megbízottak egyes feladatait kiterjesztette a rendőrkapitányság teljes illetékességi területére, következésképp 2022 augusztusában a felperest már jogszerűen vonták el működési körzetéből, ebben a hónapban megbízási díjra nem jogosult.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Felhívta a figyelmet arra, hogy az alperes a fellebbezésében kizárólag anyagi jogi jogszabálysértésre hivatkozott, a törvényszék tényállás megállapítását jogszabálysértés megjelölésével nem támadta, és nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság ne vizsgált volna. Kiemelte, hogy az eredeti munkaköri feladatai mellett látta el azt a többlettevékenységet, amely őt megbízási díjra jogosítja. A megbízási díj esetleges mérsékléséhez az alperes releváns jogszabálysértést nem társított, nem fejtette ki, hogy a 31/2015. BMr. szerinti mely feltételek okszerűtlen mérlegelésével jutott az elsőfokú bíróság téves következtetésekre. Észrevételezte ugyanakkor, hogy a megítélt összeg a törvényes középértéket sem éri el. Tévesen utalt az alperes a fokozott ellenőrzésre és a különleges jogrendre, mert a körzeti megbízott ezekben az esetekben is csak kivételesen, eseti jelleggel, az adott eseménnyel szorosan összefüggően vonható el működési körzetéből (Kúria Kf.VII.45.156/2021/4.). A KMB Szabályzat 22. pontja helyes értelmezése szerint a körzeti megbízott legfeljebb egy hónapra vonható el a működési körzetéből, nem szolgálati naponként számított időtartamra, és az alperes azt sem bizonyította, hogy a rendészeti rendőrfőkapitány-helyettes írásos engedélyre rendelkezik állna. Több eseti döntésre hivatkozva hangsúlyozta, a járőrszolgálat ellátása – különösen annak működési körzeten kívüli végzése – nem körzeti megbízotti feladat. A körzeti megbízott és a járőr beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre, körzeti megbízott és járőr is szolgálatban van egyidejűleg azonos illetékességi területen. A körzeti megbízott alapvető feladata egy adott szűkebb területen a látható rendőrség, a rendőri jelenlét és az iskolai önkormányzati kapcsolatok biztosítása, a lakosság rendelkezésére állás, a rendőrséggel szembeni közbizalom erősítése, míg a járőr elsődleges feladata a járőrszolgálat ellátása és ennek keretében a TIK küldések teljesítése, intézkedések fogantartása.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest a kereseti kérelemben megjelölt összegű megbízási díj megfizetésére.

Döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá.

[10] Az alperes a fellebbezését részben azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg, mert a felperes a keresetben hivatkozott többletfeladatokat nem a körzeti megbízotti feladatai mellett, hanem azok helyett látta el. A Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja előírja, hogy a fellebbezésnek tartalmaznia kell a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével, illetve azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől az ítélet jogkérdésben eltér. A pontos jogszabályhely megjelölése, ekként a felülbírálat kereteinek meghatározása a fellebbező fél kötelezettsége. A Kp. 100. § (2) bekezdése helyes értelmezésével kapcsolatban a Kúria már több ízben (Kfv.VII.37.422/2020/8., Kfv.VII.37.651/2020/6.) hangsúlyozta, hogy ezeknek az együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait ismerteti. Ehhez képest az alperes az elsőfokú bírósági ténymegállapítás körében – amint arra a felperes a fellebbezési ellenkérelmében maga is utalt – jogszabálysértést [Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. §-a] nem jelölt meg, ezért az ítéltábla a fellebbezés elbírálásakor az elsőfokú bíróság által – egyébként megalapozottan – megállapított tényállást vette figyelembe. Megjegyzi ugyanakkor, hogy e kérdés eldöntésénél – az alperes érvelésével szemben – nem a szolgálati napokra lebontott feladatellátásból, hanem a perbeli időszak egészéből indokolt kiindulni. Ha egy adott hónapban vannak olyan szolgálati napok, amelyeken a felperes csak az eredeti beosztásába nem tartozó feladatokat végez, míg más napokon körzeti megbízotti feladatokat is ellát, akkor megállapítható, hogy a többletfeladatokat az eredeti beosztása mellett végezte.

[11] Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjára alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta.

[12] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként átmenetileg megbízható. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[13] A perben csatolt feladatkimutatásra, eligazító és beszámoló lapokra tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[14] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati – a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – feladatok a kinevezése szerinti beosztásához nem tartoztak. A perbeli időszakban hatályos KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen ugyan beosztható, azonban az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A munkáltató esetenként valóban utasíthatja a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére is, ezzel azonban nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében a bírói joggyakorlat által kialakított állásponttal egyetértett. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőri, járőrszolgálati és egyéb feladatokat a saját működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai jogalapot nem adtak, mivel azok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A feladatkimutatás szerint a felperes minden hónapban több alkalommal végzett többletszolgálatot a saját működési körzetén kívül. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.). A fellebbezésben tett kifogásokkal szemben a másodfokú bíróság rámutat, hogy a havi szolgálatok 1/3 részében végzett többletfeladat-ellátás nem esetinek, hanem rendszeresnek tekinthető, és az – a törvényszék helytálló következtetése szerint – megbízási díjra jogosít.

[16] A KMB Szabályzat egyértelmű abban a tekintetben, hogy a körzeti megbízottnak mindenekelőtt a saját körzetében kell a beosztásába tartozó – a járőrszolgálat tekintetében a KMB Szabályzat 24. pontja előírásainak is megfelelő – feladatokat ellátnia. A működési körzetéből történő elvonásra csak kivételesen, eseti jelleggel, a KMB Szabályzat 21. pontjában felsoroltak teljesülésével kerülhet sor. Ide tartozik a különösen indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés (KMB Szabályzat 21. pont d) alpont). A többletfeladat-ellátás – az alperes álláspontjával szemben – nem csak akkor állapítható meg, ha a körzeti megbízott kifejezetten nem a beosztásába tartozó feladatot végez, hanem akkor is, ha ugyan a körzeti megbízott által is végezhető feladatot lát el (pl. közterületi jellegű, a járőrszolgálattal rokonítható feladatot), de nem a saját működési körzetében, és az ilyen feladatvégzésre rendszeresen, nem csak eseti jelleggel kerül sor. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg tényként, hogy a felperesnek rendszeresen el kellett hagynia a működési körzetét, amely önmagában – bizonyos tevékenységek (pl. átkísérés) kivételével – nem tiltott, de emiatt a felperesnek – a többlettevékenység okán – megbízási díj jár. Az alperes viselni köteles annak következményeit, ha a TIK küldések keretében a rendőri intézkedések foganatosítására rendszeresen nem járőröket, hanem körzeti megbízottakat vesz igénybe a saját működési körzetükön kívül. Megjegyzendő továbbá, hogy bár az az alperes érdekében állt, azt sem bizonyította, hogy a TIK küldések megfeleltek a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontjának, valamint 24. pontjának.

[17] A kifejtettek szerint a KMB Szabályzat csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. Tekintettel arra, hogy a peresített időszakban a felperest rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri jellegű feladatokra, a körzeti megbízotti működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a különleges jogrend és a fokozott ellenőrzés időszakában is megbízási díjra jogosította. A fokozott ellenőrzésekkel összefüggésben az ítéltábla osztotta a felperes fellebbezési ellenkérelmében előadottakat. Ezzel szemben nem értett egyet egyrészt a KMB Szabályzat 22. pontjának alperes általi értelmezésével, annak szövegéből ugyanis nem következik a szolgálatteljesítési napok figyelembe vehetősége, az elvonás egy naptári hónapot ölelhet fel. Másrészt az alperes valóban csak állította, de nem igazolta, hogy a felperes esetében a rendészeti rendőrfőkapitány-helyettes eseti, írásos engedélyre rendelkezésre állna.

[18] Az alperes a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától történt módosítására általánosságban hivatkozott, azonban részletesen nem munkálta ki, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt konjunktív feltételrendszer körében kialakult jogértelmezést ez miként változtatja meg. Az e tárgykörben irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a megbízási díjra való jogosultságot nem csupán a működési körzeten kívül végzett tevékenység, hanem a beosztáshoz nem tartozó többletfeladat-ellátás is megalapozza. A KMB Szabályzat módosulása ezért önmagában nem teszi az elsőfokú ítéletben tett azon megállapítást megalapozatlanná, hogy a felperes rendszeresen végzett járőri és egyéb szolgálati feladatokat, melyek a Hszt.

71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhetők, és az (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosítanak; ennél fogva a fellebbezésben előadottak a felperes 2022. augusztusi díjigényét nem tudták megkérdőjelezni.

[19] Az elsőfokú bíróság tehát helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perbeli időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban és a per során csatolt egyéb dokumentumokban megjelölt – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult. Az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérő, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[20] A megbízási díj mértékével kapcsolatban az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az az ellátandó feladatokhoz köthető. A díjazás azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez, és ezt a többletterhet a Hszt. 71. § (5) bekezdésében a jogalkotó az illetményalap 50-200%-áig terjedő összeggel kompenzálja. A követendő bírói gyakorlat szerint (pl. Kfv.VII.37.780/2020/5.) a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, továbbá a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár. Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg.

[21] Azzal, hogy – a kereseti kérelemmel egyezően – a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg a felperest megillető megbízási díjat, az annak mértékére vonatkozó törvényi és egyéb jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú bíróság nem sértette meg. A mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, hangsúlyosan vette figyelembe ugyanis azt a körülményt, hogy a perbeli időszakban a felperes munkaidejének legalább 1/3 részét nem az eredeti munkakörébe tartozó feladatok elvégzése, hanem a keresetben megjelölt többlettevékenységek végrehajtása tette ki. A törvényszék az ítélete [11] bekezdésében okszerű indokát adta a megbízási díj összegére vonatkozó következtetésének. E körben az alperes kizárólag arra hivatkozott, hogy az ellátott tevékenységek gyakorisága okán a megbízási díj megállapított mértéke eltúlzott, és a felperes alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokat végzett, ezen állításaihoz azonban adekvát jogszabálysértést [31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdés] nem társított. Mindezekre figyelemmel – szem előtt tartva a

felülbírálat

Kp.

100. § (2) bekezdés b) pontjából eredő korlátait is – az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján, a szükséges szempontok értékelésével megfelelően határozta meg a ténylegesen ellátott többletfeladatokért járó megbízási díj mértékét; döntése megalapozott és okszerű.

[22] A kifejtett indokokra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[23] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdésére és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg. Az ítéltábla a perköltség meghatározása során a felperes által felszámított költség összegét mérsékelte; a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a rendelkező rész szerinti összeget találta a kifejtett kamarai jogtanácsosi tevékenységgel arányban állónak.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott 41.742 forint fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.

[25] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. április 22.

dr. Antal Regina s.k.	dr. Koós Szabolcs s.k.	dr. Oláh Zsolt s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró